

Κυριακή ΙΓ' Λουκά: Περί του επερωτήσαντος του Ιησούν (Θεοφύλακτος Αρχιεπίσκοπος Βουλγαρίας)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Νοεμβρίου 23, 2018

(Λουκ. ιη, 18 - 27)

Κεφάλαιον ΙΗ´

«Τὸν ρώτησε κάποιος ἀπὸ τοῦς ἄρχοντες· Δάσκαλε ἀγαθέ, μὲ τί πράξεις θὰ κληρονομήσω τὴν αἰώνια ζωή; Κι ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: Δὲν εἶναι κανένας ἀγαθὸς παρὰ μόνον ὁ Θεός. Τίς ἐντολὲς τίς γνωρίζεις. Μὴ μοιχέψης, μὴ φονεύσης, μὴν κλέψης, μὴν ψευδομαρτυρήσης. Νὰ τιμᾷς τὸν πατέρα καὶ τὴ μητέρα σου. Κι ἐκεῖνος εἶπε· αὐτὰ τὰ φύλαξα ἀπὸ τὴ νεότητά μου. Ὅταν τ´ ἄκουσε ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπάντησε· Ἐνα σοῦ ἀπομένει μονάχα· πούλησε ὅσα ἔχεις καὶ μοίρασέ τα στοὺς φτωχοὺς· ἔτσι θ´ ἀποκτήσης θησαυρὸ στὸν οὐρανό. Κί ἔλα, ἀκολούθησέ με. Ἐκεῖνος ὕστερ´ ἀπ’αὐτὸ ἔπεσε σὲ λύπη, γιατί ἦταν πολὺ πλούσιος».

Μερικοὶ ἔχουν τὴ γνώμη ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦταν πανοῦργος καὶ τάχα ζητοῦσε νὰ παγιδέψῃ μὲ τοὺς λόγους τοῦ τὸν Ἰησοῦ. Δὲ φαίνεται νὰ εἶναι αὐτό· μάλλον ἦταν **φιλάργυρος**. Γιατὶ κι ὁ Χριστὸς μ’ αὐτὸ τὸ νόημα τὸν κατηγορήσε. Γιατὶ ὁ Μᾶρκος λέει, ὅτι ἔτρεξε καὶ γονατιστὸς παρακαλοῦσε τὸν Ἰησοῦ κι ὅ,τι ὁ Ἰησοῦς βλέποντάς τον ἐνίωσε συμπάθεια γι’ αὐτόν. Ἀγαποῦσε ὅμως τὰ χρήματα. Πλησιάζει λοιπὸν τὸν Ἰησοῦ ἐπιθυμῶντας νὰ μάθῃ γιὰ τὴν αἰώνια ζωή, καὶ τοῦτο σὰν φιλοχρήματος· **καμμιά ψυχὴ δὲν ἀγαπᾷ τὴ ζωὴ τόσο, ὅσο ὁ φιλοχρήματος ἄνθρωπος**. Νόμισε λοιπὸν ὅτι ὁ Ἰησοῦς θὰ τοῦ ἔδειχνε ἕνα τρόπο, νὰ ζῆ στὸν αἰῶνα καὶ νὰ χαίρεται τὴν κατοχὴ τῶν χρημάτων του. Κι ὅταν ὁ Κύριος εἶπε ὅτι **τὸ χάσιμό τους ἴσα ἴσα προξενεῖ τὴν αἰώνια ζωὴ**, φεύγει σὰν νὰ ἤθελε νὰ κατηγορήσῃ τὸν ἑαυτὸ του γιὰ τὴν ἐρώτηση καὶ τὸν Ἰησοῦ γιὰ τὴν ἀπάντηση. Αὐτὸς γιὰ νὰ ἔχῃ πολὺν καιρὸ τὰ χρήματα, εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ τὴν αἰώνια ζωή. Ἄν ἦταν νὰ ἔχανε τὰ χρήματα, τί τοῦ χρειαζόταν ἡ αἰώνια ζωή, ἀφοῦ ὅπως ἐνόμιζε ἔμελλε νὰ ζῆ φτωχός; Πλησιάζει λοιπὸν τὸ Χριστὸ σὰν ἀπλὸ ἄνθρωπο, καὶ δάσκαλο. Γι’ αὐτὸ ὁ Κύριος, δείχνοντάς ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὸν πλησιάζουν σὰν νὰ ἦταν ἀπλὸς ἄνθρωπος εἶπε· Κανένας δὲν εἶναι ἀγαθὸς παρὰ ὁ Θεὸς μονάχα. Ἀφοῦ μὲ εἶπες ἀγαθὸ τοῦ λέει, γιατί πρόσθεσες τὸ «δάσκαλε;» Φαίνεται ὅτι μὲ θεωρεῖς σὰν ἕνα ἀπὸ τοὺς πολλοὺς. Ἄν εἶναι αὐτὸ, τότε δὲν εἶμαι ἀγαθός, γιατί κανένας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους δὲν εἶναι ἀγαθὸς κατὰ ἐξουσία, παρὰ ὁ Θεὸς μονάχα. Ὡστε ἂν θέλῃς νὰ μὲ προσφωνῆς ἀγαθό, νὰ μὲ προσφωνῆς μὲ τὴν πίστη ὅτι εἶμαι Θεός καὶ μὴ μὲ πλησιάζεις σὰν ἀπλὸ ἄνθρωπο. Ἄν θεωρῆς κοινὸ ἄνθρωπο νὰ μὴ μὲ καλῆς μήτε ἀγαθό. Γιατὶ **πραγματικά ἀγαθὸς καὶ**

πηγή αγαθότητας, κι αρχή της αυτοαγαθότητας είναι ο Θεός. Οί άνθρωποι, ακόμα κι αν είμαστε αγαθοί, δεν είμαστε κατά έξουσία αλλά κατά μετοχή κι έχουμε αγαθότητα σύμμεικτη και μεταβλητή. Γνωρίζεις τις εντολές. Μην μοιχέψης, μην φονεύσης, μην ψευδομαρτυρήσης και τα λοιπά. **Ο νόμος διορθώνει πρώτα αυτά, στα όποια πιο εύκολα γλιστρούμε κι έπειτα εκείνα όπου δεν πέφτουν πολλοί ούτε πολλές φορές.** Στην πρώτη περίπτωση είναι μοιχεία, επειδή ή φωτιά είναι ζωική κι έσωτερική, κι ο φόνος, επειδή ο θυμός είναι μεγάλο θηρίο. Η κλοπή όμως είναι σφάλμα πιο έλαφρο και σπάνια συμβαίνει να πέφτουμε στην ψευδομαρτυρία. Γι' αυτό διορθώνει πρώτα εκείνα, επειδή εύκολα γλιστρούμε σ' αυτά κι είναι έξ' άλλου πιο βαριά. Ένω τα δεύτερα την κλοπή και την ψευδομαρτυρία, τα θέτει σε δεύτερη μοίρα, επειδή και πιο σπάνια τα συναντούμε και είναι πιο έλαφρα. Και την άμαρτία προς τους γονείς, αν κι είναι μεγάλο άμάρτημα, επειδή δε συμβαίνει όμως συχνά, γιατί δε δείχνουν συχνά οί πολλοί τέτοια ψυχή θηρίου, ώστε να παραφέρωνται προς τους γονείς αλλά πολυ σπάνια και σε μικρό βαθμό, την άμαρτία προς τους γονείς τη θέτει ύστερ' αυτά. Κι όταν ο νέος είπε ότι είχε φυλάξει τις εντολές από τότε που ήταν μικρός, του υποβάλλει την **άκτημοσύνη**, που είναι τό κεφάλαιο όλων. Πρόσεξε νόμους άληθινά χριστιανικής πολιτείας. Όλα όσα έχεις, λείει, πούλησέ τα. **Αν μείνη κάτι, γίνεσαι δούλος σ' αυτό.** Και μοίρασέ τα όχι σε πλούσιους συγγενείς αλλά στους φτωχούς. Νομίζω κι ή λέξη «μοίρασε» δηλώνει μ' έμφαση ότι **το σκόρπισμα των χρημάτων πρέπει να γίνεται με σύνεση κι όχι όπως τύχη.** Κι επειδή μαζί με την άκτημοσύνη πρέπει να συνδυάζεται στον άνθρωπο κι όλη ή άλλη άρετη, γι' αυτό είπε· Κι έλα, άκολουθήσέ με. Δηλαδή· και σ' όλα τ' άλλα γίνε μαθητής μου και πάντα να μ' άκολουθής όχι μονάχα σήμερα κι αύριο όχι. Και του υποσχέθηκε το θησαυρό των ούρανών, επειδή ήταν φιλοχρήματος· αλλά ο άρχοντας δεν έδωσε προσοχή, επειδή ήταν **δούλος των χρημάτων.** Γι' αυτό λυπήθηκε, όταν άκουσε να τον συμβουλεύη να στερηθῆ τα χρήματά του, όταν εκείνος και την αίώνια ζωή γι' αυτό την επιθυμεί, για να ζῆ όσο το δυνατό περισσότερο μέσα στην περιουσία του, παντοτινά. Κι **ή λύπη του, φανερώνει άνθρωπο μ' εύγνωμοσύνη κι όχι πανούργο.** Κανέννας από τους Φαρισαίους δεν ένιωθε λύπη ποτέ, αντίθετα, έρεθίζονταν περισσότερο. Και δεν άγνωω ότι ο μεγάλος Φωστήρας της οικουμένης, ο άνθρωπος με τη χρυσή γλώσσα, παραδέχτηκε ότι ο νέος τουτος επιθυμούσε πραγματική, αίώνια ζωή και την άγαπούσε βέβαια, κατεχόταν όμως από μεγαλύτερο πάθος, τη **φιλαργυρία.** Έχει όμως τη χάρη του κι αυτό που τώρα πρόσθεσα, ότι σαν φιλοχρήματος επιθυμούσε την αίώνια ζωή.

«Όταν τον είδε ο Ίησοϋς που έγινε περίλυπος είπε· Πόσο δύσκολα αυτοί που έχουν τα χρήματα θα περάσουν στη βασιλεία του Θεού. Είναι πιο δύσκολο να περάση το παλαμάρι από το μάτι του βελονιού παρά να μπῆ ο πλούσιος στη βασιλεία του Θεού. Κι όσοι άκουσαν ρώτησαν· Και ποιος μπορεί να σωθῆ; Κι εκείνος είπε· Τα αδύνατα στους ανθρώπους είναι δυνατά στο Θεό. Κι ο Πέτρος πρόσθεσε· Να έμεϊς, που τα αφήσαμε όλα. Κι εκείνος είπε· Σας βεβαιώνω, ότι δεν είναι κανέννας που άφησε για χάρη της βασιλείας του Θεού σπίτι, ή γονείς, ή άδελφούς, ή γυναίκα, ή παιδιά και δε

θ' ἀπολαύση πολλαπλάσια καὶ στὴ ζωὴ αὐτὴ καὶ στὴν αἰωνιότητα». Ἐπειδὴ λυπήθηκε ὁ πλούσιος, ὅταν ἄκουσε τὴ στέρηση τῶν ὑπαρχόντων του, λέει ὁ Κύριος μὲ θαυμαστικὸ τρόπο· **Πόσο δύσκολα θὰ μποῦν οἱ πλούσιοι στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Δὲν εἶναι ὅτι τοὺς εἶναι ἀδύνατο νὰ μποῦν ἀλλὰ δύσκολο. Δὲν εἶναι ἀδύνατο νὰ σωθοῦν οἱ πλούσιοι. Γιατὶ μπορεῖ νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ χρήματα καὶ νὰ ἐπιτύχουν τὰ οὐράνια. Τοῦτο ὅμως εἶναι δύσκολο, γιατί στὸ χρήμα κολλοῦν περισσότερο καὶ δύσκολα ἀποσπᾶται ὁ ἄνθρωπος ποὺ πιάστηκε ἀπ' αὐτό· λίγο πῶς κατὰ τὸ παρουσιάζει καὶ σὰν ἀδύνατο, γιατί λέει ὅτι εἶναι πῶς εὐκόλο νὰ περάση παλαμᾶρι ἀπὸ τὸ μάτι τοῦ βελονιοῦ παρὰ νὰ σωθῆ ὁ πλούσιος. Τί μπορούμε νὰ ποῦμε; Πρῶτα ὅτι ἀληθινὰ ἔτσι εἶναι· ἀδύνατο νὰ σωθῆ κάποιος, ἂν εἶναι πλούσιος. Μὴ μοῦ πῆς ὅτι ὁ τάδε, ἂν κι ἦταν πλούσιος, ἔδινε τ' ἀγαθὰ του καὶ σώθηκε. Δὲ σώθηκε ἐνῶ ἦταν πλούσιος ἀλλὰ ἀφοῦ ἔγινε φτωχὸς ἢ σώθηκε ἐπειδὴ ἦταν οἰκονόμος καὶ ὄχι πλούσιος. Ἄλλο οἰκονόμος καὶ ἄλλο πλούσιος. Πλούσιος εἶναι αὐτὸς ποὺ διατηρεῖ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, οἰκονόμος αὐτὸς ποὺ τὸν δέχθηκε γιὰ χάρι τῶν ἄλλων. Ὡστε κι ἂν ἀκόμα αὐτὸς σώθηκε, δὲ σώθηκε ἐνῶ ἦταν πλούσιος ἀλλὰ ὅπως εἶπαμε ἢ ἀφοῦ ἔχασε ὅλα ὅσα εἶχε ἢ ἀφοῦ σὰν οἰκονόμος τὰ διαχειρίστηκε σωστά. Ὑστερα πρόσεξε καὶ τοῦτο· ὅτι ὁ πλούσιος εἶναι ἀδύνατο νὰ σωθῆ καὶ δύσκολο ἐκεῖνος ποὺ ἔχει χρήματα. Σὰ νὰ λέη· **Αὐτὸς ποὺ κυριεύεται ἀπὸ τὰ χρήματα κι εἶναι ὑποταχτικὸς τοὺς καὶ δεσμώτης τοὺς δὲ θὰ σωθῆ. Αὐτὸς ὅμως ποὺ κρατεῖ τὰ χρήματα, δηλαδὴ ποὺ εἶναι κύριός τοὺς καὶ τὰ ἐξουσιάζει χωρὶς νὰ ἐξουσιάζεται ἀπ' αὐτὰ, θὰ σωθῆ δύσκολα ἐξ αἰτίας τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας. Γιατὶ εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴν κάνωμε κατάχρηση σ' ὅ,τι ἔχομε.** Ὡσπου ἔχομε χρήματα προσπαθεῖ ὁ διάβολος νὰ μᾶς ὑποτάξῃ γιὰ νὰ χρησιμοποιήσωμε κάποτε τὰ χρήματά μας ἀντίθετα μὲ τὸν κανόνα καὶ τὸ νόμο τῆς οἰκονομίας κι εἶναι δύσκολο νὰ ξεφύγῃς τὶς παγίδες του. Γι' αὐτὸ εἶναι καλὴ ἢ ἀκτημοσύνη καὶ σχεδὸν ἀνεπίδεχτη ἀπὸ πειρασμοὺς. Καὶ εἶπανε, λέει, ὅσοι ἄκουσαν· Ποιὸς λοιπὸν μπορεῖ νὰ σωθῆ; Κι ἐκεῖνος εἶπε· **Τὰ ἀδύνατα στοὺς ἀνθρώπους, εἶναι δυνατὰ στὸ Θεό.** Ὅποιοι ἔχουν τὸ ἀνθρώπινο φρόνημα, δηλαδὴ ὅποιοι σέρνονται κατὰ, κι ἐπιθυμοῦν τὰ γήινα ἀδύνατο νὰ σωθοῦν, ὅπως εἶπαμε, **κοντὰ στὸ Θεὸ ὅμως, ὅταν ἔχη δηλαδὴ κάποιος σύμβουλο τὸ Θεὸ καὶ τὴν δίκαιη κρίση του καὶ πάρῃ σὰν ὁδηγοὺς τὶς ἐντολὰς γιὰ τὴν ἀκτημοσύνη καὶ ζητήσῃ τὴ βοήθεια ἐκείνου, γίνεται τοῦτο δυνατό.** Εἶναι στὴν ἐξουσία μας νὰ θελήσωμε τὸ ἀγαθὸ, ἔργο τοῦ Θεοῦ ὅμως εἶναι ἢ ἐπιτέλεσή του. Καὶ διαφορετικὰ, ἂν ξεπερνῶντας κάθε ἀνθρώπινη μικροψυχία, ποὺ δημιουργεῖ ὁ πλοῦτος θελήσωμε νὰ τοὺς κάνωμε φίλους μας τραβῶντας τοὺς ἀπὸ τὸν ἄδικο πλοῦτο, θὰ σωθοῦμε, καὶ θὰ μᾶς προπέμψουν στὶς αἰώνιες κατοικίες. Εἶναι βέβαια **καλύτερο νὰ τὰ ἐγκαταλείψωμε ὅλα, κι ἂν ὄχι ὅλα, νὰ κάνωμε τουλάχιστο μετόχους τοὺς φτωχοὺς καὶ ἔτσι γίνεται δυνατό τὸ ἀντίθετο.** Εἶναι ἀδύνατο νὰ σωθῆ αὐτὸς ποὺ δὲν τ' ἄφησε ὅλα, ἐξ αἰτίας ὅμως τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ προξενεῖ ἀνάλογη ὠφέλεια καὶ ἢ μερικὴ μετάδοση. Γι' αὐτὸ ὁ Πέτρος ρωτᾷ· **Νὰ ἐμεῖς ποὺ τ' ἀφήσαμε ὅλα, καὶ ρωτᾷ ὄχι γιὰ τὸν ἑαυτὸ του μονάχα****

ἀλλὰ γιὰ παρηγοριὰ ὅλων τῶν φτωχῶν. Γιὰ νὰ μὴ γίνουν οἱ πλούσιοι μόνο αἰσιόδοξοι ποὺ θὰ ἐπιτύχουν πολλὰ, ἐπειδὴ καὶ πολλὰ περιφρόνησαν καὶ ἀπογοητευθοῦν οἱ φτωχοί, ἐπειδὴ στερήθηκαν λίγα καὶ γι' αὐτὸ περιμένουν μικρὴ ἀμοιβή, ρωτᾷ ὁ Πέτρος κι ἀκούει ὅτι καὶ τὴν παροῦσα καὶ τὴ μέλλουσα ζωὴ θὰ ἔχη σὰν ἀμοιβή του, καθέννας ποὺ γιὰ χάρη τοῦ Θεοῦ θὰ καταφρονύση ὅποιοδήποτε μέρος ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του κι ἄς εἶναι λίγα. Μὴν προσέξεις τοῦτο, ὅτι εἶναι λίγα ἀλλὰ ὅτι **αὐτὰ τὰ λίγα ἦταν ὀλόκληρη ζωὴ γι' αὐτὸν** κι ὅπως ἐσὺ ἐλπίζεις ὅτι θὰ ζοῦσες μέσα στὰ πολλὰ καὶ στὰ μεγάλα ἔτσι κι αὐτὸς περίμενε ὅτι θὰ ζοῦσε στὰ λίγα καὶ στὰ μικρά. Δὲν λέγω τὸ ὅτι αὐτὸς ποὺ ἔχει λίγα, ἔχει στενώτερο δεσμὸ μ' αὐτὰ. Εἶναι φανερὸ τοῦτο ἀπὸ τοὺς πατέρες, ποὺ ὅταν ἔχουν ἓνα παιδί, δείχνουν ἰσχυρότερο τὸ σύνδεσμό τους μ' αὐτὸ παρὰ μὲ τὰ περισσότερα. Ἔτσι κι ὁ φτωχὸς νιώθει μεγαλύτερη προσκόλλησι στὸ ἓνα σπίτι καὶ στὸ ἓνα χωράφι ἀπὸ ὅ,τι σὺ στὰ πολλὰ. Ἄν δὲν εἶναι ἔτσι ἀλλὰ ὁ βαθμὸς τῆς συνδέσεως εἶναι καὶ στὶς δύο περιπτώσεις ὁ ἴδιος, γι' αὐτὸ ἴση εἶναι καὶ ἡ περιφρόνησι. Ἀπὸ δῶ λοιπὸν καὶ στὴν παροῦσα ζωὴ, παίρνουν στὸ πολλαπλάσιο τὶς ἀμοιβές, ὅπως οἱ ἴδιοι οἱ ἀπόστολοι. Καλύβι περιφρόνησε ὁ καθέννας καὶ τώρα ἔχουν λαμπρότατους ναοὺς καὶ χωράφια καὶ εἰσοδήματα καὶ πολλὰς γυναικῆς δεμένους μαζί τους ὄχι μὲ συζυγία ἀλλὰ μὲ θερμὴ πίστη, καὶ γενικὰ ὅλα τὰ ἄλλα. Καὶ στὴν μέλλουσα ζωὴ θὰ λάβουν στὸ πολλαπλάσιο ὄχι τέτοια χωράφια καὶ σωματικὰς ἀνταμοιβὰς ἀλλὰ ζωὴ αἰώνιον.

(Πηγὴ: kirigmata.blogspot.gr)